

Afskrift

År 1853 den 30 och 31 juli förrättade
Högv. Hrn Biskopen och Ledamoten af Kongl.
Nordstjerne-Orden, Magister Israel Bergman
visitation uti Bjäla församling, dervid
biträdd af kyrkoherden i Öfver Torneå
Herr J. W. Buckt och kyrkoherden i Carl
Gustaf. Herr H. Buckt samt i närvaro af
församlingens kyrkoherde, Contracks Rosten,
Riddaren af Franska Heders Legionen
Herr L. L. Lestadius, i hufvudsak af kyrko-
wardarne Olof Johansson Alatalo i
Kuisvaara och Johan Pettersson Mettä-
väinö i Bjäla By, samt Klokkaren
Henric Wilhelm Forander.

Lördagen den 30 juli 81.

Vid denne dag företagen ekonomisk granskning
uplystes, att kyrkan, som byggd af trä, uppfördes
störst efter år 1791, befinner sig både i afseende på
väggar och innandred i vägorlunda godt skick. E-
lastaket är på några ställen bristfälligt och
läskande. Kyrkan är invändigt omklädd, med
undantag af altaret och Predikstolen och eger
inga andra prydnader, än en mindre tafla i för-
gyld ram, hvilken är uphängd öfver altar-
bordet och föreställer Christos på korset.
I förhållande till församlingens folkmängd
uppgafs kyrkans storlek vara fullt tillräck-
lig. Kyrkan är hvarken brandförsäkrad eller

Bjäla kyrka

med eldsläckningsredskap af något slag försedda.

§ 2.

Sacristian, hvilken är anbragt i norra långsidan af kyrkan, liksom vapenhuset ä den södra, är gammal ^{gammal och} rymlig, men för inbrott i ngalunda säker, hvaran H. Herr Biskopen förestref det borde sacristiämnarne i inre sidan med järnplåtar beklä. Derjemte be-
fanns kyrkokistan vara så beskaffad, att kyrkans silfver och penningar derstädes icke äro säkert för-
varade. Den under sacristiöfveret befintliga käl-
laren uppgafs vara byggd af trä, men numera all-
deles nerruttnad och obehägnelig, hvaran den ansågs
böra ängs uppföras och iffrändfästas.

§ 3.

Klockstapeln, som är belägen på något afstånd från kyrkan och hvarst 22 mindre ringklockor äro uppsatta, är gammal och i förfallet skick, samt behöfver ängs uppbyggas. Klockorna värdas af kyrko-
värdaren, hvilken äfven verkställer ringningen. Men som kyrkovärdaren klagade öfver svårigheten att utan ordentligt beträde kunna verkställa
sistnämnde göromål, så tillföde H. Herr Biskopen
derom, att nödigt beträde till ringningens verkstäl-
lande skulle af församlingen lemnas.

§ 4.

Kyrkogården, som ligger på vestra sidan om klockstapeln och är omgifven af en förfallen gärd-
selomhägnad, uppgafs vara af ett för behöfvet allde-
les otillräckligt utrymme enligt förut af socknemän-
nen

nen fattadt beflut skall den samma flyttas till ett
 tjenligare, redan utlygt ställe på fjädra sidan om kyrkan.
 Gräparne gräpas alltid behörigen djupa, och är tillhygen
 häröfver att kyrkanäcktaren uppdragen.

85

Kyrkan har ingen särskild materialbod, utan dels
 effecter och gräpe redskap förvaras dels i sakristian,
 dels i vapenhuset.

86

Inventerades kyrkans tillhörigheter i silfver, skrudar,
 böcker, Kongl. Förordningar m. m. enligt en till efterrättelse
 dervid i 2de likalydande exemplar upprättad inventa-
 ri i förteckning och befunnos de i den samma upptagne
 effecter vara med verkliga förhållandet i samsam-
 mande, utom i det afseendet, att 1st kanns bontelj
 och tvärne stolar fattades. Kanns bonteljen som blott
 varit lånad, fades numera vara af egaren återtagen
 och stolarna uppgäfos vara förkomne redan vid
 prosten Lastadii ankomst hit till församlingen, hvar-
 före de, i samsam Kanns bonteljen ur inventarii längden
 utströkas. Likaledes saknades 1^{sta} och 2da delen af Geselii
 Bibelförklaring, i samsam sammandrag af författningar,
 tryckt 1817. Af Consistorii Circularer funnos endast
 Nr 305-310, 312-317, 319-324, 375, 376, 378-380, 382-389, 391-
 400, 2, 6-25, 27-57 i behåll och som dessa blott voro hop-
 lagda, så erinrade H. Herr Biskopen om deras or-
 dentliga sammanhäftning eller inbindning.

87

Med till Pastoralvården hörande böcker och
 hand.

handlingar befunns följande förhållande ega rum:

1ma Husförhålls- och Communionsboken innehåller i öfrigt
nådiga anteckningar, såsom om hvarje persons Kristnen-
doms kunskap, fröjd och sedar m.m. men saknar deremot
anteckning af vigselåret för gifta personer; huadan H. Herr
Biskopen erinrade det anteckningen deraf skulle behörigen
iakttagas. Angående sakreslängder och den förteckning
i vid domstol sakfärdade personer, hvilken Samfundet
har att till prästerkapet ärligen ingifva, upplyste Herr
Prosten Lestadius, att efter hans ankomst till försam-
lingen hade inga personer derthädes, blifvit sakfärdade,
hvarföre hvarken sakreslängd eller någon sådan för-
teckning kunnat honom tillgå. —

2de Vigselboken befunns liksåledes vara med alla andra
hit hörande anteckningar försedd, utom rörande
dagen, då afslutning skett efter enklung eller enka, som
i nytt gifte träder och hvilken som i egenskap af gif-
toman varit närvarande vid lysnings uttagande.
H. Herr Biskopen förestref, att sådant i ^{vigselboken} lysningsbo-
ken skulle antecknas

3de Döds eller Mortalitetetsboken saknade uppgift
på begrafningsdagen.

4de Dopboken saknade liksåledes anteckning icke alle-
nast af dopdagen, utan äfven af dopförrättarens namn
samt barnafödelseans namn och ålder, med anledning
hvaraf H. Herr Biskopen gaf en allvarlig erinran der-
om att sådana anteckningar hädanefter ej finge
uraklötas. —

5de Öfver in- och utflyttade föresteddes en kort förteck-
ning

ning, som utan anmärkning lemnades.
 C. Lokenstämmsprotocollerna, som i en särskild del till
 upprättad bok äro intagne, befinnas vara nederbörli-
 förde samt innehålla anteckning icke allenast om juste-
 ring, utan äfven om dagen, då de blifvit från predikstolen
 med befvärshänvisning uppläste.

§§

Rörande kyrkans inkomster och fäthet för uppbörden
 af desamma inhemtades:

att häffningarna numera icke uppbäras genom
 häffning utan i stället insamlas genom en öfverenskom-
 men afgift af en skilling riksgälds, som af hvarje com-
 municant viligen erlägges.

att kyrkans vinsäd, $16\frac{3}{4}$ kappor, som tillsammans
 med Övertärneås i auction förkyttas, är för behöf-
 vet otillräcklig, hvidan vinören uppbäras, som med
 2 $\frac{1}{2}$ Rgt af Communicanterna vid hvarje kyrktåg
 erläggas. Uppbärandet af vinören vid nattvardsgän-
 garne ansåg H. Herr. Biskopen olämpligt, och förordnade
 att desamma skulle i stället vid husförhören verk-
 ställas.

att ~~mall~~penningar efter döda icke erläggas efter nå-
 gon viss öfverenskommen taxa utan såsom frivilliga
 gåvor under namn af testamenten samt att böter för
 lägersmål och otidigt fängelag uppbäras vid absolutio-
 nen och kyrkotagningens

§§

Skuldfedlarne i Kyrko och Fattighusens utlånta
 medel företeddes och befinnas de alla vara med behö-
 rig

rig borgen försedde. Likaledes blefuo Kyrko- och Lättgås-
sans räkenskaper uprättade samt utan anmärkning lem-
nade. Vid sistä bokslutet utgjorde Kyrkokassans be-
hållning 622 öR 11 Sk. 4 1/2 B. och Lättgåsans 89: 36: 8.
Samma mynt.

Lördagen den 31 juli

Efter slutad Gudstjänst, dervid predikan hölls af Pro-
sten L. L. Lestadius och sedan H. Herr Biskopen fram-
trädde i Choret och med några hjertliga ord hälsat
församlingen, företogs det till visitationsförrättningen
hörande Christendomsförhöret. De få ibland Skriftebar-
nen, som kunde tala Svenska språket, förhörades af H.
Herr Biskopen, under det att den öfriga delen af natt-
vards ungdomen examinerades af Herr Prosten Lesta-
dius och församlingens äldre medlemmar af assisten-
terna. Sedan förhöret blifvit slutadt och examinato-
rernas uttönd rörande församlingens medlemmars Chri-
stendomskunskap blifvit inhemtadt, så tillkännagaf
H. Herr Biskopen, att en del af församlingen i mindre nöj-
aktigt besvarat de till dem framställda frågor, men
att andra deremot visat sig att ega en god insigt i sa-
lighetsläran, i sinnerhet i de stycken, som röra nådens
ordning. Därefter uppmanade H. Herr Biskopen hvar
och en att vara trågen i bönen och Guds ords betraktande.
Och sedan Herrns frid genom välsignelsens läsande
blifvit lyst öfver församlingen och en psalms vers blif-
vit afsjungen, hemförlöspades quinnor och ungdom,
hvarefter Kyrkostämman började, dervid följande ären-
der förekommo:

§ 10

Vörande den lördagliga allmänna Guds-tjensten upplästes, att den samma nämligen började klockan 10 f.m., utan vid dupli- cationer och då uttwardsgång hållas. Några Catechismi- och passionspredikningar hade af Pastren Lestadius icke blifvit hållna, hvaran f. Herr Biskopen honom om skyldig- heten härutinnan erinrade.

§ 11.

Nattwardsgång hålles hvarje och hvar annan söndag och hade församlingen dervid intet att anmärka. Bröl- lop och brudvigsel förreättas merendels hemma i prest- gården, sällan i kyrkan, hwaremot barnaföderskors kyr- kotagning vanligtvis placeras förfigga i sistnämnde ställe. Pastren vid bröllop eller begrafningar äro yppiga gästbud här i församlingen äfliga.

§ 12.

Häpningen är afskaffad och collectmedlen insamlas genom uppbörd af 1 sk. dag af hvarje nattvardsgående person.

Den i Kong. Brefvet af den 11 December 1811 pålyddna för- klaring af utkommande Kong. Förordningar har härstädes blifvit behörigen iakttagen.

§ 13.

Kyrkostofans räkenskaper hade hittills utan föregående granskning alltså af församlingen blifvit underskrif- ne, sedan de i Wallborgsmesso-boken stämmas blifvit för den samma uppläsne. Med inledning af detta förhållande föreskref H. Herr Biskopen, att revisorer ärligen skulle väl- jas, för att genomse och granska räkenskaperna innan de godkändes och underskrifvos.

§ 14.

§14.

Inom församlingen finnas omkring 20 ^{äldre} personer, hvilka för bristande Christendoms kunskap ej ännu blifvit till Herrans nattvard admitterade, hvarföre H. Herr Biskopen förmanade både presterskap och Kyrkioråd att icke lemna någon möda o. spard för nämnde personers upplysning och väckelse.

§15

Skriftebarnen anmälas hos presterskapet till heredelfe vanligtvis vid 4 års ålder och pläjas de då i allmänhet både kunna läsa Catechesen utantill och ega någorlunda färdighet i inläsning. Nattvards undervisningen begynner En månad före midsummarens och fortgår med 2 undervisnings-lagar i veckan till midsummarsdagen, då skriftebarnen confirmeras.

§16

De årliga husförhören inom församlingen hållas merendels vintertiden. Hvarken med in- eller utflyttande har något förhör pläjat anställas, öfver hvilket förhållande H. Herr Biskopen uttryckte sitt ogillande.

§17.

Bibeln eller åtminstone Nya Testamentet finnes i de flesta hus och mångestädes äfven Luthers skrifter, hvilka af de väckta flitigt läsas vid husliga andaktsöfningar.

För missionsfakens befrämjande inom Lappmarken hafva bidrag af församlingen blifvit lemnade. Några särskilda bibelförklaringar hafva icke hållits. Föreläsningar finnes icke.

§18.

Vid ledigheten inom församlingen ansågs intet hufvud

undfökligt vara att anmärka och icke uppgafs någon gräns
 Last numera vara förträdesvis rådande, sedan bränningssuperiet
 upphört att vara allmänt och gängse. Af församlingens med-
 lemmar uppgäfvos 89 vara absolut nyktra. Det outtrött-
 liga nit, hvarmed Herr Pasten Lestadius verkat för nyk-
 terheten inom sin församling, blef af H. Herr Biskopen på det
 högsta lofordadt.

§ 19.

Den allmänna Gudstjensten bevisas flitigt och med
 tillbörlig uppmärksamhet, men inom församlingen finnas fle-
 re personer, som dels af kärlek till sina skötslynder dels af
 fruktan att ådraga sig ett ökadtt ansvar, ej på årtal be-
 gått Herrans heliga nattvard. Den enskilda själarörden
 anlitas mycket ofta.

§ 20.

Prestbordet uppgaf vara ordentligen skött och värdadt.
 examinerad barnmorska finnes icke och på H. Herr Bisko-
 pens fråga, huruvida församlingen icke vore villig att
 antaga en sådan, svarade socknemännen, att i anseende
 till socknens vidsträcktighet och vägnas längd en så-
 dan person icke skulle kunna något allmännare antas.

§ 21.

Föreläsning af klagopunkterna i den anklagelse-
 skrift som några vior af Rajala församlings medlem-
 mar mot Herr Pasten Lestadius till Consistorium
 ingifvit, framställde H. Herr Biskopen följande frågor:
 Först och främst tillspordes Herr Pasten Lesta-
 dius, om han hade, enligt hvad anklageskriften inne-
 höll, icke på ringaste vis sökt förekomma, utan tvärt-
 om

[Signature]

om försvarat försvarat och befordrat det o ljud och o skrik,
som under den offentliga Gudstjensten härstädes gjort sig
gällande, så att personer, i synnerhet kvinnor, fått icke alle-
nast med skrik och rop, utan äfven med handklappning
och dans störda den allmänna andakten, hvarpå Herr Pro-
sten svarade: "jag har hvarken försvarat eller med flit be-
fordrat sådana gestar och rop, som i anklagelse skriften
mig påbördas."

Uppläst och vidkändt.

Rörande det svar, som Herr Prosten Lestadius en gång
vid frågan om att hämma och nedkyska ^{o ofuonvägnande} rop och rörelser,
skulle hafva afgifvit nemligen: "vi bo i en vrå af verl-
den och blifva ej observerade", medgaf Herr Prosten, att
han väl hade fyllt ett sådant yttrande, men att detta
svar ej haft uppgående på rörelserna och ropet, utan på
väckelsen i allmänhet.

Uppläst och vidkändt.

Uppå framställd fråga, huruvida de väckte eller
sväckte inom församlingen vore till antalet öfver-
nagande, uppgafs, att de väckte utgjorde större delen
af församlingen.

Uppläst och vidkändt.

I sammanhang härmed tillfrågades de väckte på mans-
sidan, om ropen och de högljudda känsloyttringarna på kvin-
nosidan vore dem till någon förargelse, hvarpå de sva-
rade, att nämnde rop och känsloyttringar långt ifrån att
vara dem till förargelse svarare lifuade hjertak och tyckte
dem till väckelse.

Uppläst och vidkändt

Samma fråga framställdes äfven till d. s. väckte på mans-
sidan och förklarade dessa dervid, att de ansågo sig hafva ringa
uppbyggelse af sin kyrkogång, emedan skriket och rörelserna
på kvinnosidan hindrade dem att höra något af predikan.

Uppläst och undkändt.

På grund af dessa meddelanden och då de väcktas kän-
sloyttringar äfven under dagens Gudstjänst varit så högljudda
och stormande, att Gudet af predikan skundom blifvit helt
och hållet förtaget, beslöto H. Her Biskopen, som ansåg, att des-
sa rörelser möjligtvis kunde vara af ett högre ursprung
och andelig beskaffenhet, att gå begge partiernas ön-
skan till mötes och förordnade följande:

1ma Högmesso-Gudstjänsten hålles i vanlig tid och
så vidt någon ej kan återhålla sina känslouttrin-
gar och sitta tyst och stilla i kyrkan, bör han an-
tingen afhålla sig ifrån Högmesan eller också, i
händelse han den samma beivstar, genast af kyrkobe-
tyningen utledas, när paroxysmen påkommer. För
allt under nämnde Gudstjänst inträffande af ljud och
skrik skall församlingens kyrkoherde ansvara.

2da Enligt Herr Prosten Lestadii frivilliga itagande
skola aftonsänger söndagligen hållas för d. s. väckte.
Dock ejge haas någon annan, som lyfter dessa andakts-
skunder öfveruara, dem obehindradt beivsta. De väck-
ta höra likväl dervid icke taga anstöt eller yttra
missnöje öfver de väcktas ljud och rörelser.

Uppläst och undkändt.

Uppå fråga, huruvida församlingen vare nöjd
med detta förordnande, yttrades en allmän belåtenhet.

Peres.

Derefter tillspordes Herr Prosten Lestadius om han,
 såsom anklagesskriften utvisade tillåtit de konn,
 hade med flit utskickat nyväckta personer, isynnerhet
 unga flickor och ynglingar, att fara omkring i socknen
 för att med skällande och s. b. braglande befordra an-
 dras omvändelse, och sags Herr Prosten till svar dera,
 att han icke utskickat några sådana personer, utan ha-
 de väckt af egen drift företagit dylika färder.

Upläst och vidkändt.

Detta förfarande af de väckte ogillades af H. Herr
 Biskopen på det högsta, dels därför att deras försök att
 använda menniskor blott med förordningar och skälls-
 ord, dels och emedan de förmänet tillträdde sig kunna
 afgöra hvilka som vore avväckta. Härvid sökte Herr
 Prosten Lestadius ådagalägga, att en omvänd utan
 frälsighet kunde af de väckte särskiljas ifrån den
 använde, hvaran han tillrättvisades af H. Herr Bi-
 skopen med erinran dera, att Guderike icke kommer
 med utvärtes iohälpas och att en menniska ser blott
 det för ögonen är, men Gud allena ser till hjertat.

Angående den bekyllingen, att Herr Prosten Les-
 tadius skulle både i predikningar och eljest förtä-
 la skrifvens språk, der dess ej öfuerensstämmade med
 hans system, t. ex Luc. 6: 37, hvilket bibelställe han
 skulle hafva tolkat så, att det endast affläge kvin-
 ne obotfärdiga, som sitta på en krag och gräla och
 bedja hvarandra draga till helfuets förklarade
 Herr Prosten sin mening vara, det anförde språk
 visserligen gällde de obotfärdiga, men icke ute-
 flu =

Slutande utan äfven rätta Christas fins emellan
 Uppläst och vidkändt.

Derpå tillfrågades församlingen, om några af Herr
 Prosten Lestadii lärofattor verkligen voro sådana,
 att de ej öfuerensstämde med Lutherska kyrkans tros-
 bekännelse, hvarpå svarades ja och anförde Länsmän
 Stenudd till bevis för detta påstående, att Herr Prosten
 fördröde det en Christen skulle bekänna och upräkna
 sina synder inför hvar man.

Uppläst och vidkändt.

I sammanhang härmed tillfrågades äfven Herr Pro-
 sten, om han yrkat en sådan syndabekännelse och an-
 såge densamma nödvändig för salighetens vinnande,
 hvarpå Herr Prosten svarade, att han ej nödvändigt yr-
 kat en dylik syndabekännelse inför hvilken som helst,
 utan berodde det på hvars och ens vilja att bekänna
 sina synder för andra.

Uppläst och vidkändt.

Med framställd fråga, huruvida bitterhet och
 fiendskap blifvit dem bevisade, som affallit ifrån
 Herr Prostens parti och begynt tänka, att visja af
 hans fattor ej öfuerensstämde med Luthers lära, upp-
 lyske församlingen, att flera disputer med sådana
 affällingar förut ofta förefunnits, men numera
 hörjät afstaga, sedan Luthers skrifter blifvit på sin-
 ska språket tillgänglige och begynt allmännare
 lasas.

Uppläst och vidkändt.

Vörande den bestryllningen, att Herr Prosten Le-
 sta

Thadäus skulle både i predikningar och enskilda samtal
hafva begagnat de smutfigaste liknelser och talesfätt;
närigenom den naturliga blygsamheten föras och hvil-
ket skulle hafva haft till påföljd, att hans förhållan-
den m.m. numera utan blygsel och återhåll omtalades
äfven i barns närvaro. Gennämde Herr Pasten Lestä-
dius, att han besträff denna punkt helt och hållet, och
uppgaf sig aldrig hafva begagnat andra liknelser,
än dem, som finnas i bibelen.

Uppläst och vidkändt.

Pröfningstjänsten Lohberg och Länsmann Stenudd
vidhöllo likväl det påståendet, att Herr Pasten Lestä-
dius ofta på predikstolen begagnat de smutfigaste
talesfätt och anförde såsom exempel följande af Herr
Pasten brukade uttryck: "Haran är så utslagen att
allra kyrkostegen, att det dropper ur näsan på henne på kyr-
kogolfuet". Flera af församlingens närvarande medlemmar
intygade, att detta talesfätt begagnats. Härvid gennämde
Herr Pasten Lestadius, att uore ett sådant yttrande af
honam begagnadt, så skulle det samma äfven finnas i nå-
got af hans Concepter och yrkade på grund deraf att för-
sagen, så ofuannanförde uttryck allfäst brukadt skulle
uppgifvas, hvilket dock ingen af de närvarande nu för
tillfället kunde sig erinra.

Uppläst och vidkändt.

Slutligen uppmanades Herr Pasten Lestadius att för-
klara sig äfver den punkten i ofuannämnde anklagelskrift,
der han bekyldes hafva af församlingsboerne för diverse
ändamål upplurit gods och penningar, samt dymedelst befor-
drat

drat fattigdom, hvilken här i orten är i stark tilltagande, och medgaf Herr Pasten att han väl för missions skolorna hade emottagit frivilliga gåvor, men nekade sig derige-
nom hafva befordrat fattigdom. Och angående fättet, hvar på Herr Pasten bekommit nämnde gods och penningar, förklarade han, att han icke af någon tillfringat sig den genom trugoch hotellse, utan blott uppmanat dem, som ville, att med gåvor understödja missionen och nykterhets saken.

Uppläst och vidkändt.

§ 32.

H. Herr Biskopen ville att till Protocollat skulle tagas Herr Pasten Lastadii förklaring i sver de anmärkningar, som Konunga Ecclesiastisk Departementet mot Pastens embetsverksamhet till Consistorium framställt, nemligen att han skulle hafva sammantrallat menigheten och uppfordrat hvar och en, som förfett sig mot 6te budet att till honom erlägga 12 sk. såsom ersättning för de omkostnader han haft vid en resa till Hernösand, dit han blifvit kallad att inför Consistorium förklara sig deröfver, att han nekat en pige, som begäth vägersmål, men sedermera utskäth kyrkoplikten, tillgång till Herrans bord, och afgaf Herr Pasten Lastadius häröfver följande förklaring. Uppgiften om resan till Hernösand är ett misstag, ty den skedd i stället till Laperanda. Haad uppbörden om 12 sk. beträffar, har jag icke affordrat någon en sådan, men några räkta kvinnor ansågo sig böra bettaya i minna reskostnader i för denna sak af den anledning, att de nu verkligen kände sig hafva erhållit iure kraft att ematthä fästelsen till synd emot 6te budet, Och erbjödo således den antolade 12 sk., hvilken för tillfället

emottogs, men efteråt återställdes sedan de nöjaktigt för-
klarat, att de förut ej haft en sådan kraft att emottå fre-
stelsen till synd mot 6te budet, hvilken inre kraft de trod,
de sig hafva erhållit genom den väckelse, hvar till de anfågo
mig hafva varit ett medel i Guds hand.

Uppläst och vidkändt.

H. Herr Biskopen begärde vidare, att Herr Pasten Lesta-
dius skulle förklara sig öfver den 8de af Biskop Juels anmä-
gelse punkter, i hvilken han säger sig hafva funnit sig upp-
fordrad att tillskrifva Herr Pasten Lestadius och göra
honon bekant med, att Finnarne uti Hautokeino ä-
beropade sig honom och hans lärdomar och uppfordrat
honon till att med en öppen och bestämd förklaring betaga
dessa Finnar all anledning till att tro sig berättigade till med-
håll af honom i deras ochristliga meningar, hvilken upp-
fordran Herr Pasten Lestadius likväl skall hafva lem-
nat utan afseende.

Herr Pasten Lestadii förklaring häröfver lydde
som följer:

Som dessa lärdomar ifsynnerhet skulle hafva be-
stätt deruti att jag förklarat dem i deras inbillade
andliga tillstånd för att vara alldeles syndfria, för be-
strides denna uppgift helt och hållet. Min lära i denna
punkt har lydt ungefärligen så, att den berådade men-
niskan eller en Kristen genom nåden är skuldfri, men
icke syndfri. Biskop Juels skrifvelse har jag icke fattat
så, att den innehöll en uppmaning till mig att till ho-
nom öfverlemnade en offentlig förklaring emot Hauto-
keino-Lapparnes villfarelser, dock hafva de medlem-
mar

mar af den förvillade sekten, som träffades i Karesuando
om vintern 1852 vid visitations tillfället, blifvit af mig
offentligen förklarade för villoandar.

Uppläst och vittkändt.

883.

Wid framställd fråga, huruvida församlingen i ofrist
hade något mot Prästerskapet att anmärka eller Präster-
skapet mot församlingen, klagade Olof Olofsson Hyrö
i Sotajervi deröfver, att Herr Pastern vid husförhören
icke anstälde något förstånds förhör med äldre personer
och att han hvarken i innan- eller utänläsning exaninera
de någon, som gått till Herrans nattvard, utan allenast
barn, som ännu ej blifvit confirmerade. Härpå svarade
Herr Pastern Lestadius, att så kalladt förstånds förhör
med de äldre icke skett under husförhören; men att de
samma hvarje gång de i ett eller annat ärende infunne
sig i prestgården, blifva förhörade i sin Christendoms hem-
skap medelst f. h. förstånds frågor.

Då ingen nu vidare hade något att andraga, upp-
läste H. Herr Biskopen Hysköstämman, under den önskan, att
Guds Nåd och välsignelse måtte hvila öfver både präster-
skapet och församlingen och Herrans Ande med fridens
och kärlekens band förena lärare och ihörare.

Utsäpra

in fidem
A. Högström

Jästeradt den 7 Sept. 1853.

Dr. Bergman

Likalydande med originalt. intygar

ex officio

And. Lidner